

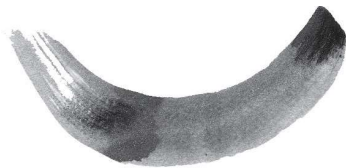
Dvaj vodić pripada

Finesa

Sreća kao
RAZVOJ SVESTI

Jasmina Stojanović

Naslov originala
SREĆA KAO RAZVOJ SVESTI
Jasmina Stojanović

Izdavač
Finesa d.o.o. Beograd, Krunska 36
tel: +381112645122; +381646454859
www.finesa.edu.rs

Za izdavača
Lidija Maričić

Glavni i odgovorni urednik
Lidija Maričić

Urednik izdanja
Jasmina Stojanović

Lektura
Tamara Đuran

Korektura
Gordana Sajić Jovanović

Grafička priprema
Marko Stojanović

Dizajn korica
Jasmina Stojanović, Marko Stojanović

Fotografije naslovne stranice
Jovana Tomašević

Štampa
F.U.K. Beograd

Tiraž:
1000

ISBN: 978-86-6303-087-9

Beograd, 2022.

Svet koji gradim i ostavljam

Mojoj devojčici

Moja prelepa devojčice, moja čarobnice velikih očiju, srca i duše koja grli svet. Želela bih ovome da te naučim, ali ne znam koliko mogu, jer ni sama to nisam znala, jer nas tome niko nije učio, već kroz život buđenjem i rastom otkrivamo. Želela bih da kroz odrastanje na umu imaš da...

Ništa ne moraš, a sve možeš.

Da nije važno da si bolja od drugih već da si najbolja za sebe.

Da ništa ne moraš da trpiš, podnosiš, gutaš i čutiš i da ništa od toga ne treba da radiš. Da život nije podnošenje, već pronalaženje sreće.

Da način uvek postoji, i da možeš, ali zaista možeš sve što poželiš. Ali da želja dolazi iz srca, a ne iz potrebe.

Da je najvažnije da si srećna, a ne sa kim, gde i kako si srećna.

Da možeš da voliš koga god želiš i kako god želiš – da se prepoznaju duše, a ne tela, statusi, države, godine. I kada tako voliš – sve se dogodi da ta ljubav uspe, svi putevi se otvore.

Da su ljudi nesrećni jer žive kako misle da treba, a ne kako osećaju i da zato povređuju jedni druge. Kada živiš u saglasnosti sa sobom – ma šta to bilo, niko te ne može povrediti, jer ćeš znati i osećati da je tvoj život tvoj uspeh, a ne uspeh tvoj život.

Jasmina Stojanović

Da ljubav nije patnja, bol, muka, da kroz vezu ne treba da se podnosite već da zajedno putujete.

Da je u redu odustati. I stati. I reći da si pogrešila.

Da uvek možeš da počneš ponovo i da to nije propust već snaga.

Da ne braniš svoje izbore u prošlosti već svoju nadu u budućnost.

Da slobodno vičeš, trčiš, igraš se, raduješ, jedeš kako želiš, pričaš kako želiš, misliš kako umeš. Ne budi kao drugi i dozvoli drugima da budu ono što jesu. Svi smo različiti dok spavamo – zašto im smeta što smo različiti kad smo budni?

Da niko ne umire, da su duše besmrtne i svuda oko nas. Da se ne bojiš smrti jer je ona samo put ka dalje.

Da Bog, univerzum, kosmos – kako god budeš izabrala da veruješ – ne kažnjava, već nas voli. Sve što se dogodi – sami sebi radimo. Naše bolesti su naše emocije zaključane, naše misli negativne, energije prenete s kolena na koleno zbog nesreća, patnji, bola koji prenosimo na svoju decu. Bog nas voli i pomaže i veruj u njega. Jer sa verom u njega, i dok hodaš dolinom mraka i jauka, niko ti ništa ne može, sa svetlom u srcu osvetljavaš put svojoj duši.

Pružaj ruke, širom, otvorene, jer samo raširene ruke mogu da prime zagrljaj.

Plaći, slobodno, gorko, jecajući, jer suze čiste i odnose sve ono što preuzmemo od drugih. Kada ih ne pustimo, padaju u našu dušu, talože se i stvaraju bedeme koje niko posle ne može da sruši.

Samoća nije strašna – možeš biti sam i srećan. I bolje

je biti sam nego u lošem društvu.

Nesreća nema stupnjeve. Ne možeš čekati da budeš mnogo nesrećna ili malo nesrećna. Ne može postojati mali razlog i veliki razlog za nesreću. Ne postoji razlog za nesreću. Ako si tužna – menjaj, počni iz početka, vrati se unazad, uradi sve što je potrebno da u sebi vratiš radost i veselje.

Ne možeš menjati druge. Ne možeš menjati ni sebe – možeš samo rasti, razvijati se, učiti i postajati najbolja verzija svog bića.

Voli sebe. Poštuj sebe. Slušaj sebe. Veruj sebi. Kada veruješ sebi, verovaće ti i drugi.

Postoje vile, čarobnjaci, jednorozzi, anđeli, i možeš ih videti. Otvoreno srce je najjača kosmička sila, portal kroz koji prolaze svi svetovi i sa kojima se možeš sresti, pričati, družiti. Ne daj da te iko ikada uveri u drugačije.

Strah ne postoji, strah je iluzija. Sve ono što dolazi nakon tvoje odluke je manje od samog straha sa kojim se gledaš u oči. Zameni strah ljubavlju i sve ono što te je plašilo nestaje. Ljubav rađa ljubav.

Ne veruj mom strahu, on je naučen. Suprotstavi mu se, slobodno. Neće mi biti lako, ali uveri me da je to samo moja iluzija, jer sam suviše dugo rasla verujući da postoji.

Ne veruj mojim brižnim zabranama – demantuj ih hrabrošću, željom za životom, voljom i zadovoljstvom, kao što to već sada radiš.

Ne poredi se sa drugima – ti si savršena u svemu što radiš baš takva kakva jesi. Nije važna ni ocena, ni

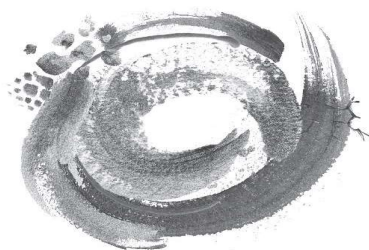
*škola, ni uspeh, ni posao. U svemu što budeš radila
srcem i iz ljubavi bićeš najsrećnija i samim tim
najuspešnija.*

*Briga nije ljubav. Ne dozvoli da te brigom ucenjuju i
kontrolišu. Čak ni mi, najbliži.*

*Ti si čudo, stvoreno iz čuda koje treba da čuda stvara.
Ti imaš moć i snagu da vodiš život kakav želiš, ma
koliko bio suprotan onome kako ga vide drugi, pa i mi.
Jer mi smo ti roditelji, ali ti nama ne pripadaš; mi te
ne posedujemo, samo te čuvamo.*

*Hvala ti postojiš, moja predivna čarobnice, i hvala
ti što me učiš svemu što nisam znala i što sa tobom
otkrivam koliko toga nisam znala. Možeš da letiš. Ja
samo sada ne znam kako. Ne umem da te naučim.
Možda ćeš ti naučiti mene. Radujem se svemu što ću
od tebe saznati.*

(2015)

Finesa

Dunia na arapskom znači „život”, „svet”. Koren se nalazi i u grčkoj reči „κνδώνι” koja znači voće „dunja”, a oblik koji se proširio po Rusiji nakon migracija Grka i nastanjivanja područja oko Crnog Mora je „κνδώνια”.

Dunja je moj život, moj svet. Nas dve smo jednom davno obilazile ovu Zemlju i dogovorile smo se da ćemo se sretati iznova. Ne mora niko da mi kaže, moja duša se sama seća kako ležimo sklupčane po šatorima, među drvećem, šapućemo mitove i legende, delimo stara znanja za čuvanje. Seća se zima i leta i kontinenata. Njena duša je još starija i uvek mi je bila potpora, podrška. I uvek sam je gledala kao da je centar kosmosa. Što i jeste.

Mojoj devojčici je posvećena ova knjiga i svaka godina mog života koja se u njoj nalazi. Za nas je stvarno samo ono što mi biramo, iluzije su igračke za kreaciju, prostor i vreme teglimo kao žvaku i igramo kosmičke školice po pločnicima snova. Da nije nje...

*..stvarno ne bi bilo svetla. Nikakvog. Nigde.
Ne bi bilo ni mirisa, ni boja, ni dodira.*

Da nije nje, ne bi bilo ni ljudi, ni smeha, ni suza. Ni tela. Ni hodanja, ni buđenja. Ni govora, ni misli, ni otkućaja. Srca. Duše.

Ne bi, stvarno ne bi bilo ni ptica, ni lišća, ni šuštanja, ni talasa, ni soli na usnama, ni nadanja, ni molitve, ni uspeha.

*Sve postoji jer ona postoji.
Sve se kreće jer ona trepće.
Jer me golica kosom.
Priča bez prestanka.*

*Sa udasima između da bi stigla hiljadu i jednu rečenicu u sekundi da kaže.
Jer je SVE, i da nije nje, ne bi se imalo smisla više
mačevati sa ovom realnošću.*

*Došla je, kako i sama kaže, da ovde potrajem još koliko.
Jer da nije nje, davno bi ova planeta bila sećanje.*

*Šta ću.
Tako je...*

Srca kao razvoj sveti

Zahvalnost, osećam i šaljem svojim roditeljima, Velimiru i Ljiljani, neobičnim, neprilagođenim, detinjastim, poštenim, vrednim i svojim. Mnogo toga nismo razumeli jedni kod drugih, mnogo toga i danas ne prihvatamo lako, ali nas ta spajanja i razilaženja uče da proširimo svoje vidike i da napravimo još malo prostora u srcu za ljubav.

Na jedan poseban, neprevodiv u reči način, zahvalnost za Sebe i svoje odrastanje, sazrevanje, trenutke u kojima mi je bila potrebna podrška, pomoć, snaga, celim srcem šaljem svojoj sestri, Aleksandri, koja je za mene oduvek bila ceo svet i simbol velike hrabrosti. Njeno plavetnilo je uvek išlo ispred mene i osvetljavalo mi put.

Njih troje su posebna priča koja se niže oko prstiju za neke buduće stranice.

Volim vas. I kada nije bilo lako, bilo je vredno da dođemo do znanja i svesti koju sada imamo i transformišemo sudbinu i dodeljene puteve.

OD KRAJA KA POČETKU

Tog 10. decembra 2016. godine održala sam svoje prvo predavanje iz oblasti holizma u „Mixer House” na Festivalu *Centra Novih Perspektiva* na poziv organizatorke Marine Tarle. Do tada sam četvrtu godinu bila glavna i odgovorna urednica prvog magazina za srećniji život „Sensa”, objavila sam mnogo tekstova i intervjua iz te oblasti, ali nisam razmišljala da ću se ja naći u ulozi predavača.

Festival se poklopio sa mojim rođendanom i želela sam da na svaki način bude posebno. Ne mogu da kažem da li se tema izrodila sama ili sam tragala za njom, ali sam tada odlučila da to bude „Sreća kao razvoj svesti”. Organizovala sam catering, tortu, poklone za posetioce. Želela sam da bude pravo slavlje, prava oda sreći do koje dolazimo razvojem svog polja svesnosti.

Na predavanju je bilo više od sto ljudi, a na samom kraju predavanja košulja mi je bila mokra od znoja. Rekli su mi i tad, kažu mi i sad da se ništa nije videlo, da sam delovala profesionalno i sigurno i da im je bilo divno. Posebno sam volela *Drvo otisaka* koje smo pripremili, na koje su posetioци ostavljali svoje otiske prstiju u raznim bojama, time gradeći šarenu krošnju koja je polako nastajala kako su gosti pristizali. I baš kao što koren predstavlja kontrolni centar biljke, svest je kontrolni centar svega što čini naš život. Menjanje stvari sa nivoa svesti je kao